

ki je nemilo poterla glavice prvim mladim cveticam; metulj, ki zbujen po gorkih sončnih žarkih je že veselo farfal okoli, je pobegnul, in vtihnul je skerjancik, ki je že žvergolet nad nami. Vincarji, ki so nograde že pridno okopavali, so morali spet svoje delo opustiti, ker terda zima s silnim snegom je od 19. na 20. dan suša znovega nastopila, kakršne že davno nismo imeli. Malokterikrat je po starem slovenskem pregovoru „sušec z repom tako zavijal“ kakor letos, in veselo upanje naših nogradnikov in kmetov močno potel. Gorki sonca žarki nas vendar tolažijo, da posiljeni beli gost nas bo omalo dnéh zapustil. — Ne morem vam povedati, kako so se tudi pri nas kmetje Turka bali in si še zdaj dopovedati ne dajo, da turški strah je dan današnji prazen strah. Hrabrim Črnogorcem je vse želelo dobro srečo. — Pred 14 dnevi nas je zapustil Lutomerški okrajni poglavar gosp. Nagy, poklican kot ministerski komisar v novo službo na Erdeljsko, ki si je pri nas posebno v tem velike zasluge pridobil, da si je neutrudljivo prizadeval za zboljšanje in popravo cest. Na njega mesto je začasno okrajni komisar gosp. Anton Globočnik izvoljen, kteremu, vernemu in marljivemu služabniku cesarja pa tudi verlemu prijatelju ljudstva in za njega omiko iskrenemu gospodu, želimo iz serca stanovitno to mesto, na kterem se da mnogo dobrega storiti. — Polovica šolskega leta je pri kraji, in žalostnega serca moram reči, da mi ni znano, da bi bile v kakošni ljudski šoli našega okrajnega dekanata nove buke vpeljane bile, ki jih je slavno ministerstvo nauka ukazovalo in prečastljivo škofijstvo naznanilo. Ker nam je pa znano, da je večidel težavno, novih bukev berž povsod dobiti, se nadjamo, da v drugi polovici šolskega leta se bodo ti zadržki dostojno odstranili in modri ukazi slavnega ministerstva neokrajšeno veljavnost zadobili! Kako in kaj je bilo v drugi polovici o tem, bodem bravcem „Novic“ že naznanil ob svojem času. Danes še povém, da ljudska šola pri sv. Lenartu poleg Velke Nedele je zgubila izvrstnega učitelja gosp. Č., ki je šel za učitelja v faro št. Marjeti na Dravskem polju; al žalibog! da št. Lenartcanje ne cenijo te velike zgube. Št. Marjetcanje pa ne izvrstne pridobitve po vrednosti. Vendar, verli domorodec! naj Vas nikar ne žali mlačnost kratkovidnega ljudstva; postopajte verlo, kakor dozda, na praktični poti, po kateri mladino učite, da ima več prida od šole. Kako potreba nam je v ljudskih šolah pravega djanskega poduka v omiko prostega ljudstva nam spričuje sledeča prigodba, ki se je razsojevala unidan pred sodbo. (Konec sledi.)

Novičar iz mnogih krajev.

Poslednji državni zakonik naznanja cesarski ukaz od 19. marca t. l. zastran davšin pri prepisih premoženja, po kterem so postave cesarskega patenta od 9. februara in 2. avgusta 1850, kar z apuščine po smerti in daritve med živimi vtiče, nekoliko drugači določene. — Po razsodbi c. k. vojaške sodnje na Dunaji od 31. marca je bil Cezar žl. Bezard, rojen Oger, 26 let star, poslednjič pomočni učitelj računstva na politehniku na Dunaji, zavolj osnovanja nove preku-eije na Ogerskem in Dunaji, obešen; 6 družih deležnikov velike izdaje pa je v ječo od 8 do 20 let djanil. — Za Dunajsko cerkev se je nabralo dosihmal na Dunaji čez 476.243 fl., na gornjem Estrajhu čez 22.223 fl., v Salzburgu 2372 fl., na Českem čez 28.585 fl., na Marskem čez 10.049 fl., na Šleškem 3894 fl., v Galiciji 4130 fl., na Ogerskem čez 22.476 fl., na Erdeljskem 1281 fl., na Koroškem 4021 fl., na Krajskem 4531 fl., na Štajarskem

14.957 fl., v Terstu čez 36.493 fl., na Tiroljskem 5351 fl. — Spet so en škof umerli, namreč Olomuški nadškof in kardinal baron Somerau-Bekh v 84. letu svoje starosti; bili so rajni škof nekdaš oficir. — Škofji zbor na Dunaji se bo snidel sopet 5. dan t. m.; važniši reč, ki se sedaj o posvetovanje na versto pride, bo šolstvo. — Deželno poglavarstvo na Ogerskem je oklicalo, da tisti, kdor glasovitega roparja Rozsa Sander-ja živega vjame, al če ne more drugač mertvega pripelje gosposki, prejme 10.000 fl. — Napredlog avstrijskega poročnika v Skadru je Omer-paša vse vjete Črnogorce, kterih je bilo 70, izpustil in ukazal, da tudi tisti, ki so še v Hercegovini vjeti, se imajo izpustiti; nasproti so Črnogorci Turkom pobasane topove, 25 vjetih Turkov in vzeto živino čez Četinje v Kotar poslali, od kodar gré vse na mejo Turško nazaj. — Iz Carigrada se še vedno nič gotovega ne vé; gospodstvo v Carigradu, ki je ključ k dvema stranama zemlje, je v političnem in trgovskem oziru tako imenitno, da je resnega prevdarka vsim vladam potreba, ktere imajo govoriti o poslednji osodi Turčije. — 28. marca je bil v Parizu slovesen plés, kterega je napravil tako imenovani postavodajavni zbor cesarju in cesarici. — Vremenski prerok v Jolavi se je spet oglašil, pa prerokuje slabo letino za sadje in žita; na merzlo in mokro spomlad bo po njem nastopilo suho in sila vroče poletje, ki bo dalo nar boljši vina. O žitu, od kterega pravi, da ga bo zima pobrala, se je že zmotil, ker — kolikor je nam znano — niso žita cló nič pozeble, marveč stojé prav lepo. Bog jih obvarij!

Življenje.

Dete mило sladko spava,
Ga nebeški mir obdava;
Med cveticami sladkó
Rojenice mu pojó.
Perve roža perca žene,
Zlata rósa jo hladi,
Zvezda blaga
V jutru dneva zasvití —
Leta hitijo.

Solza čista v oku sije,
Tužno v persih serce bje,
Kaj mladénca nek teží?
V lica mlade zarudi —
Up veseli, sreča zlata
V vsih podobah se smehlja,
Solnce žarno
Za gorami prijadrá —
Leta bežijo.

Resno dela, vse prevdarja,
Mož nevtrudno zmir se vkvarja,
Sanja vmerle so zlaté,
Ga skerbi in trud moré.
Čela merzlega ne zdrami
Zdaj mladosti srečni plés,
Žarki vroče
Zlivajo se raz nebés —
Leta hitijo.

Cvetje vse je že zvenelo;
Dan počiva, trud in delo,
Ave se čez plan glasi,
Noč prihaja, vse pospi.
V jamo vtuden vsak se vleže
Kdaj k pokoju, brez skerbi,
Zvezda zadnja
Na večeru obledi —
Leta minijo.

Jos. Radonievich.

Današnjemu listu

je pridjana 4. póla „občne povestnice“.